

THE 1990S

QUO VALIS? - ILMOJÄLNÄ DEMOKRACIE

Následující stě píšu s lehkou rukou, ale těžkým srdcem. Je to vždycky smutné hledat chyby ve vlastních řadách. Situace je však již neúnosná - ano, mluvíme skutečně o ID!

Jistě jste si všimli i vy, vážení čtenáři, že v poslední době nalézáte v každém novém čísle více či méně lacinosti, pocházející od poucích stěl páne Motákova, Krystýnkova a také značky MHI. Id se díky jejich činnosti pomalu ale jistě sesouvá do bahna laciné opláštění, které je i tak kolem nás spousta. Nebude to trvat dlouho a můžeme se s klidem zařadit vedle časopisů Leo, Luckyboy, Krotika atd. Ovšem byl a je to cíl převážné většiny redaktorů? Samozřejmě že ne!! Se slzou v oku vzpomínám na poesie, prózu, analytické články o pun-kovém hnutí či výlety do historie našeho kraje - to je pravá tvář ID a ne zaničující hledání falických symbolů či chvalozpěvy na místníky Krosshop. Přesvědčte tuto práci těm, kteří na více nemají a věnují se záležitostem, pro něž nás předurčuje kapacita našich mozků.

Ne, nejsem puritán, pane Motáku, ale vaše snahy od futurologických úvah a škodlivosti reklamy k falickým symbolům v trampingu je žalostně nepechopitelná. A ještě sebou do sardulových tělních otvorů stahujete i křehkou bytost K. Krystýnka. Autor, skrývající se pod značkou MHI, vlastně kromě pornografických malůvek ID nic jiného nenabídl a redakční rada by měla zvážit jeho další působení v našem občasníku.

Jsem si však vědom, že navrhované opatření bude klouzat po povrchu, pokud nezalezneme kořen té překonané erotizace banalit. A není to těžké hledání. Příčina se hrdě vypíná před našimi zraky - Co znamenají symboly? - tato do nebe volající otázka, jejíhož autora taktně nejasnují, měla zhubnější vliv, než jsem předpokládal i já - zarytý odporce jejího otáčení v ID. Myslí, že i pan šéfredaktor JMC lituje nyní své benovolence, která vlastně odstartovala onu "lavinu symbolů". Chápe se tentokrát něco smyslem pro demokracii, ale veškerá jeho tolerance byla motivována strachem o teplé místočko za šéfredaktorským stolem.

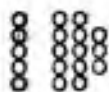
Má ID tedy ještě vůbec žít? Dokáže vyhlednout a očistit se od zápechu nevěstných postav? NE MÁ! Ale je k tomu třeba splnit tyto podmínky:

- 1/ důsledně a definitivně odsoudit článek Co znamenají symboly? a všechny jeho pokračování
- 2/ pánu Motákovi a Krystýnkovi udělit důtku s výstrahou za sněvažování pověsti ilegální demokracie /vždyť námi opovrhuje i jinak celkem bezvýznamný Ferla/
- 3/ redakční rada sváží činnost pana MHI
- 4/ ID si stanoví takovou orientaci, která se obložen vyhas bordelevy klepá

A na závěr: pokud bude pan šéfredaktor JMC tento program ignorovat a nedá se dělat prostor "symbolům", přistoupí iniciativní skupina redaktorů k tvrdému způsobu nátlaku.

Za skupinu redaktorů sdruženého rozumu

Horat

Vážení čtenáři, ani v tom nejzazším koutku duše jsem netušil, že se ocitnu na podobných cestách jako pan Moták, pan Atari, Horst, myslím tím jejich objevnou vědeckou činnost ve vyhledávání a objasňování falických symbolů v různých sférách. Ano, přátelé, ještě před nedávnem mi byly ony symboly dá se říci pouhou šiškou v lese, ale dnes tu stojím jako na trní, abych vám sdělil mé prvotní/dosud hrubé/badatelské poznatky o falických symbolech pozorovaných na architektuře velehradské basiliky.

OBR.1.

OBR.2.

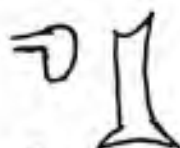
Už v dřívějších dobách ve mně zanechávala obrovská návštěvnost poutníků velehradských poutí a mši na jednu stranu silné emotivní zážitky, ale pořád mi něco, jak se říká nešty-movalo. Je víra skutečně tak silná, aby přitáhla tolik poutníků na jedno místo, není tomu třeba jinak, alespon v případě 5% z celkového množství návštěvnosti? Nepočítám samozřejmě dřívější hojnou účast přísl. StB a jiné zlodějské chamradi./ Na tyto horoucí otázky mi jednou loni v létě odpověděla jedna mnou pozorovaná situace, která se semlela při pouti v napraskaném davu věřících, kdy dvě klečící nemnoho staré poutnice s očima v sloup obrácenými hleděly upřene na hlavní věže basiliky a téměř v transu obě volaly: Ty sú, ty sú. Zprvu nevěda, ale za chvíli zcela přesvědčen zůstal jsem, že ne všichni poutníci/ce/ sem přicházejí, aby se tu osvěžili Ježíšem Kristem. Ano - dospěl jsem k pevnému přesvědčení, že

OBR.3.

ony dvě ztepilé ostré věže jsou v očích některých dlouhými falickými údý deroucimi se vysoko k nebi./obr.1/ Po této jasné události byla pro mne pouť ta tam. Začal jsem procházet všemožnými kouty a prostory basiliky a objevoval téměř na každém kroku další a další falické symboly, které svým ovečkám připravili zruční a nápadití stavitelé velehradské basiliky a kláštera vůbec ať už románského či později i barokního. Mnohý ze stavitelů byl mnichem tohoto kláštera, chodil tedy oblečený v mnišské kutně převázaný lýkovým provazem a vážení čtenáři, jestli si dovedete takového mnicha oblečeného v hábitu s kutnou představit ze zadu, neříkejte, že to není už sám o sobě falický symbol./zámerne neuvádím nákres, aby bojovala i vaše fantazie!/
Jaké překvapení mne čekalo při pozorování další z věží velehradského kláštera, dlouhá s bambulovitou hlavou na hoře, samozřejmě, další z falických symbolů !/obr.2./, kterými se

OBR.4.

OBR.5.

snažili samotní duchovní pomocí ztrnulým modlícím se lidem hledat v církvi cosi živého, lidského a i v bytosti a duši Benediktina, Augustiniána, Cisterciáka, Františkána nebo Jesuity hledat pouze smyslného člověka obdařeného lidskými zálibami a touze po lidském poselství.

Svým zjištěním jsem zde na Velehradě zjistil téměř na 300 jasných falických symbolů, a to i na starém románském náhrobku/pravděpodobně opata ?/S údivem můžeme sledovat, jak na takovém náhrobku lze pomocí symbolů znázornit životní krédo zemřelého /obr.3./ Dva kříže značí svátost, meč bojovnost a o tom třetím symbolu se rozepisovat samozřejmě nemusím.

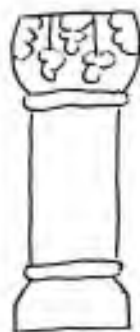
Vůbec nejnázornější symboly nám na basilice zachovali ti nejstarší její stavitelé z počátku 13.století. Mnozí mohou namítat, že v té do-

bě se přeci nemohlo stát, aby v přísném křesťanském řádu OBR.6 mohlo dojít ke zobrazení těch nejtajnějších míst lidského těla prostřednictvím církevních objektů, ale já vás o tom nyní přesvědčím, že právě tehdy k tomu docházelo zcela nejčastěji. Vezměme si například některé z kamenických zna-

OBR.7

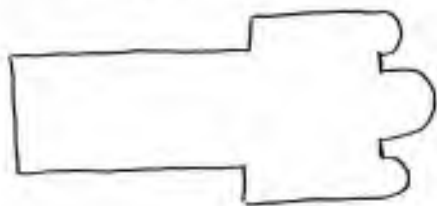

ček /obr.4/, kterými označovali pracovníci kamenických hutí své výrobky. Při pohledu na ně si uvědomujeme, na co asi tito mistři kameníci, stavitelé mysleli při stavbě církevního objektu. Musíme vzít v úvahu fakt, že se jednalo o stavbu čistě mužského kláštera, takže evidentní nedostatek žen si tu asi zahrál taky své. Fakt, že falických předloh se používalo k předlohám náhrobních kamenů, jsem už dokázal, ale nejenom to, v bývalé kapitulní síni se mů-

žeme setkat s posmrtnou schránkou zemřelého - s kamennou rakví /obr.5/, jejíž tvar je natolik výmluvný, že k tomu není třeba zase žádného komentáře, snad jen tolik, že oblý výstupek uvnitř rakve sloužil pro uložení hlavy mrtvoly a dole /na nákrese neviditelně! / byl malý otvor - odtokový kanálek pro únik tělesných tekutin a hniloby pochovaného

OBR.8

těla. Krásným kusem falického symbolu je ztvárnění části z bloku hlavic klášterního ambitu /obr.6/ vzdáleně připomínající úd dole rozšířený, pak oble a ztepile pokračující nahoru až k samému ukončení hlavicí ozdobenou rostlinným motivem /nejčastěji vinnými listy ap. / Skutečně krásný kus zachovalého kamenického článku. Ale nejenom mužství bylo zde na Velehradě zobrazováno, typickým

příkladem zobrazení zešířoka rozevřeného ženství je románské okno v severním rameni příčné lodi basiliky /obr.7/ a dle něj soudím, že předlohou musela stát vskutku bohatě vyvinutá žena /jeptiška, abatyše? /

Samotný pohled na půdorys velehradské basiliky nás nenechá ani vteřinu na pochybách, že jde o jasný falický symbol tzv. trojklanný nabíják /obr.8/, jímž chtěl stavitel nejstaršího velehradského chrámu snad zdůraznit něco ze svého "já" nebo snad životní krédo? Kdo ví?

Takto jsme tedy doputovali dnes po falických symbolech a na příští shledanou se s vámi už těší vás

Krystýnek Květoš
1991

ILEGÁLNÍ DEMOKRACIE PŘIJÍMÁ
OBJEDNÁVKY NA CELOPLOŠNOU
INZERCÍ !!!!

Váš inzerát sami graficky
zpracujeme. Poskytneme též
výhodné podmínky při opako-
vaném tištění !!!!

Telefonujte/00 01 10/
Faxujte/00 01 11/-Ela Chladná
Dálnopisujte/111 111 0/

SLOVÁCKÉ HODY S VYNÁŠÁNÍM FĚRTUCHOVNÍKU

oo

(propozice)

- a) vstupné - s krojem a vlastním programem 11,- Kčs (8,-DM)
- s krojem a bez programu 22,- Kčs (19,-DM)
- bez kroje a bez programu 66,- Kčs (63,-DM)

Proti podzimnému štrapacírování zme zlevníli.

b) místo a termín - 20.DUBNA 1991 UHERSKÉ HRADIŠČE

c) program s popisem

11,00 hod - SRAZOVICA na vlakovém nádraží ve Starém Městě, místní šuhajky a šuhajky se tam setkají a rozpívají se, betálně se rozjuchají a s transparenty přivítají rychlík od Prahy (R 809 Praha Smíchov 6.06, Praha Wilsonák 6.22, Praha Libeň 6.33, Chocen 8.13, Staré Město 11.10) PŘIVÍTÁNÍ HOSTŮ Z ČECH.

11,30 - 13,00 - JUCHAVÝ SPACÍR do Hradišče s repetýrováním písníček, těch našich z Moravy. Kdo bude stranu stát, dostane šaganec. Kto má hlas ako pazgřivec, přidá se aspoň ve sboru (rumcajdá ...trnky,brnky, ... juchůjchůj, ... mcarárajuchajdá apod.)

13,00 - 14,00 - na gruntě B.Němcové 479 - občerstvení s vystupením lidových vypravěčů, těch papul navyzgřňaných, jednotlivých delegací (o ceny - možno i čist)

14,00 - 16,00 - soutěžné pásmo : Vějíčka z lidového života, Každá delegace představi pásmo tanců, zpjevu, hor z jejího rodného kraje.

16,00 - 17,00 - soutěž v cifrování - jednotlivců aj kolektivů lebo družstiev (vlastné písníčky ssebů na kazetách)

18,00 - 21,00 - TRADIČNÍ VYNÁŠÁNÍ FĚRTUCHOVNÍKU

21,00 - návštěva moravského sklepu s koštem,

d) poznámky - spáčky ssebů a dlabance na neděle

e) kromě iných účast prisľubili : silná družina baráčníků z Chocně, s vokálním souborem Kamarád (nástroje, a to prosím všetky, ssebů) Martin Schwarz und Peter Gerst von Sudeten, Míčka s mužem, pan Pospíšil se ženou, Rára a ta-nečnice z MLR Kálmánová, Honza Vlčák z Vinnérad, se svou kočkou ze Záběnlíc, buchlovský pateticko folklórní sůbor, sama redakce IO, Tupešačka, sůbor Zlechovjanští Rosůlci , atd.

N a s k u t ů z j u c h a n ů

DIK

OKÉNKO NÁROČNÉHO ČTENÁŘE ANEB KAMIL MLÁDĚ PRESENT/:

Šílená doba pseudokultury a marasmu nás obklopuje ze všech stran. Stále častěji kolem sebe potkávám trosky osob chvátajících s očima plnoucíma chtivostí po komerčním slizu, kteří rvou hulákajícím kamelotům z ruky obskurdní plátky, losy a falešnou "literaturu". Na okraji této masy usedavě pláče stařec a touží po vzrušující kreaci ducha, neví kde hledat.

A tu, jako Spasitel, jako mana, se k němu snáší z nebes časopis I.D. se svou novou rubrikou /viz.nahoře/. Autor této rubriky v souladu s proletářskovychovnou tendencí I.D.-tohoto skvělého giganta novinářství- si předsevzal náročný úkol zacelit rozervané duše vyznavačů moderní duševní ejakulace.

Dnes si představíme nadějného autora Luboše Vrbatu, který přes své mládí má již za sebou skvělé úspěchy v zahraničí. I takový literární sobec jako Ken Kesey se jednou v hospodě "U Washingtonů" na Broadway Street v opilosti podřekl: "Jo, Lubosh, jak já mu závidím tu lehkost tvorby..." A přítomný John Irving sekundoval: "Jo".

Kdože je Luboš Vrbata? Podle místa tvorby Je to nejčastěji brněnský autor. Věk nelze přesně zjistit, má něco mezi 21-25 lety. Je to trojjediná osobnost, která v případě potřeby dokáže existovat ve třech podobách a na třech různých místech. Pro počátek jeho tvorby měl největší vliv otřesný zážitek z dětství. Ve věku 7-10 let zjistil, že jeho akvariijní rybička, s níž se myšlenkově identifikoval, trpí homosexuálními sklony. Následoval záchvat ztráty identity a od té doby se cítí být všem, čím chce: nohou od židle, nýtem v mostní konstrukci, dopisní obálkou, prostě čímkoli. Proto spolu s klasikem může směle říci: "Všim, čím jsem byl, jsem byl rád..."

Nyní se Vrbata vrací domů, aby pomohl skomírajícímu plameni české literární tvorby. Vybral jsem pro tebe, náročný čtenáři, povídku první ze stejnojmenné sbírky prvotin, tohoto polyhistora, polyglota, polyhybrida a Homéra konce tisíciletí.

LUBOŠ VRBATA : ČMELÁCI V KRAVINĚ

Starý čmelák Brum se probudil ráno v nozdře stračeny Lízy /to je ta, co stojí u žlabu vždy první, když se sype jídlo/, protřepal si svá blan-kytně modrá křídélka a zvesela zapěl: "Kurva, to je zase den." Potom se pustil do čištění svého políčka. A čistil. A čistil. Potom poodešel. Když si lokl samononky, uviděl v dálce letět šestnáct čmeláků. V polovině cesty se z nich stalo čmeláků osm a přistáli pouze čtyři. Brum zvolal: "Vítám vás, přátelé!"

Ve skutečnosti přistál jen Karel a vypudil ze sebe namáhavě: "Copak to máš na své nožičce, kurva? Vypadá to jako...", zastavil se mu dech překvapením. Z oranžových tepláků mu vlály nitě, a když vešel do světnice, vzpomněl si na všechny ty těžké chvíle, které prostál v mrazivém potoce. Karel po několika minutách zaznamenal, že nedýchá, a rozhodl se dýchat. Proto přežil a pokračoval v přátelském hovoru. "Proč je tady takový průvan?" podivil se Karel. "Stračena chytla černý tyfus, proto se frekvence jejího dechu logicky znásobila třicetkrát", vysvětlil mu Brum.

V trávě pokryté šupinami trůnila eliptická lejna, nad kterými kroužili ve čtvercových drahách bělásci. Nebe se zachvívalo v základech a slunce, ten starý lišák, skotačilo, hrálo si, neb vlastně pracovalo. V této dělné atmosféře rozhodli se dva přátelé posvětit. Zaletěli do křavína a ucucávali Líze z vemínka. Když dojedli, spočinuli ve stavu příjemné euforie. Zničeho nic se ozval silný bzukot a na políčko přistálo zbylých patnáct čmeláků. Přílišné dráždní sliznice nosní dutiny čtyřnožce poděsilo a vdechl je do svých plic.

Schůze přišla ke třetímu bodu. Hlasovací lístky v urně se řetelily blahem. Kábrt vykřikl: "Je sedmnáctého desátý." Po této kritice seděli všichni jako zařezaní. Klásek pohlédl zmateně na Jetílka a zarděl se.

Vždycky si všechno bral příliš k srdci. Cítil, že brzy dostane průjem. A taky ho dostal. Kráva toho měla taky dost. Sesumírovala si v hlavě pilný protiargument, jenže když otevřela ústa, vylétlo jí z ní všech sedmnáct čmeláků. "Tak kurva teda...", a bouchla kopýtkem do stolu.

Po obloze plul zámek pana Kábrta slepený z vaty a taky jiné Kábrtovy osobní věci. "Konečně vyšla pravda najevo!", vykřikl neurvalý sedlák Bárta. Kábrta v tuto chvíli probodlo čtyřicet párů očí. Tím však schůze neskončila. Jetílek se omluvil a šel se omýt. Již po sedmnácté takto zklamal své voliče. Tohle se mu v klidu mraveništní celý nestávalo. Jak sladké bylo být disidentem!

Pilot Zimáček řešil právě v tu chvíli přetěžké osobní drama. Proudovému stroji, který řídil, upadla totiž obě křídla, púlka trupu a s hrůzou zjistil, že si doma zapomněl nové šle. Rozhodl se situaci rázně ukončit. Namířil si to přímo na kravín.

Zatímco já, nevěda o ničem, položil jsem Ivanu do slámy a jazykem ochutnával hrozinky pod blůzkou. Ucítil jsem vlhká ústa Ivany na svém krku. Její dech měl teplotu 12 stupňů Celsia. Naskočila mi husí kůže a při té příležitosti se ztopořil i můj úd. Pozdě jsem si však uvědomil svůj fatální omyl. Zapomněl jsem, že ležíme právě blízko stezky, kterou si vyšlapali broučci a jiná havěť. A právě přes tuto stezku bylo přeloženo moje přirození jako nepřekonatelná překážka.

Zimáček se otrásl děsem. Zjistil, že neletí v letadle. Dokonce že vůbec nepadá, naopak, že se vznáší. Výš a výš. Konečně si uvědomil, kým je. "Jsem Kábrtův úd", oddechl si s ulehčením.

Sláma pod Ivaninými boky vydávala zvuk, který mi připomněl, jak se vítr opírá do klasů na pěli. Vnikal jsem hloub a hloub. Vtom se ozval stříbrný křik Ivany. Naše hlavy se ztratily v mlze. Byla to krása. Kábrt se zmítal v extázi, rytmicita mu vždycky dělala dobře v jakékoliv poloze. Předčasně ukončil schůzi.

"Zase sis nečistil zuby, ty hajzle zasraná", obořil se na Karla nejmladší z čmeláků. Byl to Vilík. Uchopil motorovou pilu a rozmašíroval všechny své kamarády na kousky. Poté se kousl do oka a vykrvácel.

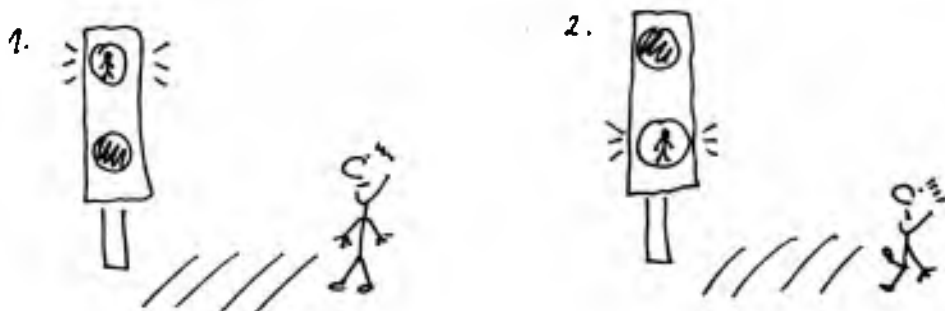
Foukal teplý vítr, ministrant s křížem v rukou ukrajoval svými kroky poslední chvíle čmeláků na tomto světě. Když se průvod zastavil u čerstvě vykopaných hrobů, které by z výšky mohly připomínat klávesnici harmoniky, farář odzátkoval umývadlo plné vody a mrtví pomalu mizeli. Hudba ztichla a letním podvečerem kráčela důstojně vůně lip.

Epilog

Rudá skvrna západu se pomalu přesouvala k východu.

Šílená Gerda vypláchla dle návodu svou vaginu třikrát roztokem silné zředěného jódu.

Ale to bychom se dostali znovu na začátek příběhu...

MINIKOMIX:
NA PŘECHODU PRO
CHODCE

© MLÁDE

COMICS

P. de Press

PITEVNA

BOX 4

BOX 5

BOX 6

BOX 7

CHCE TI
NĚCO
VYKAZAT

TADY V
BOXU 6

DEKNU
DĚT,
CO?

TO BYLA
HOJE
PLATONICKÁ
LÁSKA

UŽ NENÍ, CO?
HA HA

MAŠ PRAVDU,
UŽ NENÍ
PLATONICKÁ